

Dameswandelpad ontmoetingsplek bij uitstek

door Edith Ramakers

DOMBURG - Na Noord-Holland en Drenthe krijgt ook Zeeland een speciaal wandelpad voor vrouwen. De Zeeuwse variant wordt zondag rond 14.00 uur geopend voor kasteel Westhove in Oostkappelle door Rita Zwaan, de landelijke initiatiefneemster van de wandelpaden. „Het gaat om het wandelen én om de ontmoeting met andere lesbische vrouwen”, zegt ze.

„In lesbisch Nederland wordt heel veel gewandeld en dan is het leuk om andere lesbische vrouwen tegen te komen en om tegelijkertijd iets te leren van de damesgeschiedenis van een streek. Zo ben ik op het idee van de wandelpaden gekomen.” Ze kent de verhalen van de critici die zeggen dat lesbische vrouwen toch overal kunnen wandelen en die zich afvragen waarom er dan lesbische wandelpaden moeten komen?

„Het valt niet altijd mee om contact te maken met vrouwen met dezelfde geard-

heid. Er is een COC in Middelburg, maar net als in veel andere COC's in het land zal dat café toch vooral op mannen gericht zijn. Dat is geen verwijt naar wie dan ook toe, maar dat gebeurt nu eenmaal.”

Kortom, Zeeland kon nog wel een ontmoetingsplek voor lesbische vrouwen gebruiken. „Het zou mooi zijn als er in heel Nederland dameswandelpaden komen. Dat kan alleen maar gebeuren als er, zoals nu in Zeeland, vrouwen uit de regio het voortouw nemen. Die beseften dat Zeeland een oppepper nodig heeft.”

Speldje

Het wandelpad loopt grofweg van Domburg naar Vrouwenpolder en is ongeveer 17 kilometer lang. De wandelaarsters kunnen een speldje aanschaffen. „Het is toch gemakkelijk om te weten of de ander ook lesbisch is. Die herkenbaarheid biedt een opening tot een gesprek. En weet je het niet, dan zie je het niet.”

Volgens Zwaan is het typisch iets voor mannen om te denken dat vrouwen het

wandelpad ook als cruise-plaats willen gebruiken. „Vrouwen willen praten en hoeven niet direct de duinen in. Ik zeg ook weer niet dat alle mannen dit willen en ook niet alle homo's, maar mannen denken daar wel eerder aan dan vrouwen. Ik ben ook al opgebeld door Zeeuwse mannen, die wel wat in dit homoseksuele wandelpad zagen.”

Geschiedenis

Naast de ontmoeting en het wandelen is er ook nog iets van de Walcherse culturele vrouwengeschiedenis te leren.

„De vrouwengeschiedenis mag niet vergeten worden”, zegt Zwaan. „Vrouwen hebben toch al de neiging om zichzelf weg te cijferen en om hun eigen prestaties te kleineren. We geven zondag bij de opening een brochure uit, waarin de Walcherse vrouwengeschiedenis wordt belicht.”

En op Walcheren leefden nogal wat vrouwen van faam. Nehalennia, de inheemse godin in de mythologie van Zeeland, prikkelt de fantasie al eeuwenlang. Van haar

maakte kunstenaar Guido Metsers een beeld dat op het duintje in Domburg staat. Maar ook leefden Marie Tak van Poortvliet en kunstenaress Jacoba van Heemskerck in het begin van de vorige eeuw lange tijd samen in Domburg. „En durfde Netty Nijhoff het aan om al in de jaren dertig over de liefde tussen vrouwen en over homoseksualiteit te schrijven in Twee meisjes en ik.”

Zwaan kan nog wel even doorgaan. „Charley Toorop liet de opvoeding van haar kinderen over aan haar man en later aan haar partner en koos voor de kunst. Het zijn allemaal vrouwen met een bijzondere geschiedenis. Zij krijgen net als Betje Wolff en Aagje Deken de aandacht die ze verdienen.”

„En als je dan wandelt en je komt iemand tegen met wie het klikt, dan kan daar een afspraak uit voortkomen voor een volgende wandeling. Het is ook gewoon een mooie afwisselende wandeling, die verrast. Die kun je prima wandelen met je vriendin of voor mijn part met je broer.”